

DOHODA

**ve formě výměny dopisů mezi Evropským hospodářským společenstvím
a Rakouskou republikou, Finskou republikou, Islandskou republikou, Norským
královstvím, Švédským královstvím a Švýcarskou konfederací o změně Úmluvy
ze dne 20. května 1987 o společném tranzitním režimu**

Dopis č. 1

V Bruselu dne 17. prosince 1992

Vážený pane,

ve svém doporučení č. 1/91 ze dne 19. září 1991 navrhl Smíšený výbor EHS-ESVO „Společný tranzit“ řadu změn Úmluvy EHS-ESVO ze dne 20. května 1987 o společném tranzitním režimu. Navrhované změny jsou uvedeny v příloze.

Je mi ctí potvrdit, že Společenství s těmito změnami souhlasí a navrhuje, aby s výhradou případných změn vstoupily v platnost dnem 1. ledna 1993. Byl bych Vám vděčný, kdybyste potvrdil souhlas Vaší vlády s těmito změnami a navrhovaným datem jejich vstupu v platnost.

Přijměte, prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě.

Za Radu Evropských společenství

Dopis č. 2

V Bruselu dne 17. prosince 1992

Vážený pane,

mám tu čest potvrdit přijetí Vašeho dopisu tohoto znění:

„Ve svém doporučení č. 1/91 ze dne 19. září 1991 navrhl Smíšený výbor EHS-ESVO „Společný tranzit“ řadu změn Úmluvy EHS-ESVO ze dne

20. května 1987 o společném tranzitním režimu. Navrhované změny jsou uvedeny v příloze.

Je mi ctí potvrdit, že Společenství s těmito změnami souhlasí a navrhuji, aby s výhradou případných změn vstoupily v platnost dnem 1. ledna 1993. Byl bych Vám vděčný, kdybyste potvrdil souhlas Vaší vlády s těmito změnami a navrhovaným datem jejich vstupu v platnost.“

Mám tu čest potvrdit souhlas své vlády s obsahem Vašeho dopisu a navrhovaným datem vstupu změn v platnost.

Přijměte, prosím, vážený pane, ujištění o mé nejhlubší úctě.

Für die Regierung der Republik Österreich

Suomen tasavallan hallituksen puolesta

Fyrir ríkisstjórn ly sveldisins Íslands

For Kongeriket Norges Regjering

För Konungariket Sveriges regering

Für die Regierung der Schweizerischen Eidgenossenschaft

Pour le gouvernement de la Confédération suisse

Per il governo della Confederazione svizzera

PŘÍLOHA

**DOPORUČENÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EHS-ESVO „SPOLEČNÝ TRANZIT“
Č. 1/91**

ze dne 19. září 1991

o změně Úmluvy ze dne 20. května 1987 o společném tranzitním režimu

SMÍŠENÝ VÝBOR

s ohledem na Úmluvu EHS-ESVO ze dne 20. května 1987 o společném tranzitním režimu, a zejména na čl. 15 odst. 2 písm. a) této úmluvy,

vzhledem k tomu, že úmluva ze dne 20. května 1987 uvedla v účinnost předpisy Společenství týkající se tranzitu v obchodu mezi Společenstvím a zeměmi ESVO a mezi těmito zeměmi navzájem;

vzhledem k tomu, že v poslední době byly provedeny podstatné změny základních ustanovení tranzitního režimu Společenství platného v Evropském hospodářském společenství v zájmu dotvoření vnitřního trhu ke dni 1. ledna 1993; vzhledem k tomu, že by měly být podniknuty odpovídající kroky k úpravě úmluvy;

vzhledem k tomu, že je považováno za nutné zařídit souběžný vstup těchto úprav a změn tranzitního režimu Společenství v platnost,

DOPORUČUJE, aby smluvní strany úmluvy:

- s účinkem od 1. ledna 1993 úmluvu změnily v souladu s předpoklady uvedenými v návrhu, který je přílohou tohoto doporučení,
- do 1. listopadu 1992 znovu přezkoumaly toto doporučení na základě zprávy Komise Evropských společenství o harmonizaci ustanovení týkajících se dosažení vnitřního trhu,
- se formou výměny dopisů vzájemně informovaly o přijetí tohoto doporučení.

V Helsinkách dne 19. září 1991.

*Za Smíšený výbor
předseda*

Příloha k příloze

Navrhované změny Úmluvy mezi Evropským hospodářským společenstvím a Rakouskou republikou, Finskou republikou, Islandskou republikou, Norským královstvím, Švédským královstvím a Švýcarskou konfederací o společném tranzitním režimu

Úmluva mezi Evropským hospodářským společenstvím a Rakouskou republikou, Finskou republikou, Islandskou republikou, Norským královstvím, Švédským královstvím a Švýcarskou konfederací o společném tranzitním režimu se mění takto:

A. Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

1. Jako společný tranzitní režim se označuje vždy podle případu buď režim T1 nebo T2.

2. Režim T1 se může používat pro všechno zboží, přepravované podle článku 1 odst. 1.

3. Režim T 2 lze uplatnit na zboží přepravované v souladu s čl. 1 odst. 1:

a) ve Společenství:

pouze pokud je zboží zbožím Společenství. Pojem „zboží Společenství“ znamená zboží:

- plně získané na celním území Společenství bez přidání zboží ze třetích zemí nebo území, která nejsou součástí celního území Společenství,
- ze zemí nebo území, která nejsou součástí celního území Společenství, které bylo propuštěno do volného oběhu v členském státě,
- získané na celním území Společenství ze zboží uvedeného buď výhradně ve druhé odrážce nebo v první a druhé odrážce.

Aniž je však dotčena tato úmluva nebo jiné dohody uzavřené Společenstvím, zboží, které i přesto, že splňuje podmínky stanovené v jedné z předchozích tří odrážek, je znovu uvedeno na celní území Společenství poté, co bylo vyvezeno mimo toto území, nebude považováno za zboží Společenství.

b) v zemi ESVO:

pouze tehdy, když bylo zboží do této země přepravováno v režimu T2 a bylo za zvláštních předpokladů článku 9 odesláno dále.

4. Zvláštní předpoklady pro propuštění zboží do režimu T2 stanovené v této úmluvě platí také pro vystavení dokladů osvědčujících status zboží Společenství; se zbožím, pro které byl takový doklad vystaven, se nakládá stejným způsobem, jako se zbožím přepravovaným v režimu T2, přičemž ale není třeba, aby toto zboží provázely doklady osvědčující status zboží Společenství.“

B. Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

1. Pro účely této úmluvy se rozumí:

- a) "tranzitním režimem" takový režim, při kterém se zboží přepravuje pod dohledem příslušných úřadů od celního úřadu jedné smluvní strany k jinému celnímu úřadu této smluvní strany nebo jiné smluvní strany, přičemž je překročena alespoň jedna hranice;
- b) "zemí" každá země ESVO a každý členský stát Společenství;
- c) "třetí zemí" každý stát, který není ani zemí ESVO ani členským státem Společenství.

2. Pro použití ustanovení této úmluvy o režimech T1 nebo T2 mají země ESVO i Společenství a jeho členské státy stejná práva a povinnosti.“

C. Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

1. Tato úmluva platí, aniž by byly jakkoliv dotčeny všechny ostatní mezinárodní dohody o tranzitním režimu, avšak s výhradou možných omezení uplatnění takovýchto dohod pro přepravu zboží mezi dvěma místy, ležícími ve Společenství, jakož i s výhradou možných omezení při vystavování dokladů osvědčujících status zboží Společenství.

2. Touto úmluvou nejsou dotčeny ani:

- a) přeprava zboží v režimu dočasného použití;
- a
- b) dohody o pohraničním styku.“

D. Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Pokud se zajišťuje provádění případných opatření, platných pro zboží, mohou země v rámci režimu T1 a T2 mezi sebou zavést na základě dvoustranných a mnohostranných ujednání zjednodušené postupy, které odpovídají kritériím, která se v případě potřeby stanovují v dodatku II a platí

pro určité druhy přepravy nebo pro určité podniky. Takováto ujednání se musí oznámit Komisi Evropských společenství, která o nich informuje ostatní země.“

Provádění tranzitního režimu

E. Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. S výhradou zvláštních ustanovení této úmluvy jsou příslušné úřady zemí ESVO oprávněny k tomu, aby vykonávaly úkoly celních úřadů odeslání, tranzitu, určení a zajištění.

2. Příslušné úřady členských států Společenství jsou oprávněny k vydávání tranzitních prohlášení T1 nebo T2 pro tranzit k celním úřadům určení v zemích ESVO. S výhradou zvláštních ustanovení této úmluvy jsou oprávněny také vystavovat doklady osvědčující status zboží Společenství pro zboží zasílané do země ESVO.

3. Jestliže se sloučí několik zásilek zboží, které pak jeden hlavní povinný přepravuje v režimu T1 nebo T2 z jednoho celního úřadu odeslání k jednomu celnímu úřadu určení jako hromadnou zásilku jedním dopravním prostředkem ve smyslu čl. 12 odst. 2 dodatku I, aby bylo dodáno jednomu a témuž příjemci, potom může některá smluvní strana požadovat, aby bylo pro tyto zásilky - kromě zdůvodněných výjimek - podáno jedno prohlášení T1 nebo T2, ke kterému budou připojeny příslušné ložné listy.

4. Aniž je dotčen závazek, že se případně musí prokázat status zboží Společenství, nemusí být osoba, která na pohraničním celním úřadě smluvní strany plní celní formality při vývozu, povinna podat celní prohlášení T1 nebo T2, bez ohledu na to, do jakého celního režimu má být toto zboží u sousedního pohraničního celního úřadu propuštěno.

5. Aniž je dotčen závazek, že se případně musí prokázat status zboží Společenství, může pohraniční celní úřad smluvní strany, u které se celní formality při vývozu plní, odmítnout propuštění do režimu T1 nebo T2, jestliže má tento režim u sousedního pohraničního celního úřadu končit.“

F. Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

1. Zboží, které se doveze v režimu T2 do některé země ESVO, aby se případně v tomto režimu odeslalo dále, musí zůstat v této zemi pod stálým celním dohledem, aby byla zabezpečena jeho totožnost nebo jeho nezměněný stav.

2. Jestliže se takovéto zboží zasílá dále ze země ESVO, ve které bylo propuštěno do jiného celního režimu nežli je režim tranzitu nebo režim uskladňování v celním skladu, nesmí se režim T2 použít.

To však neplatí pro zboží, které se dováží na přechodnou dobu k vystavení na veletrhu, nebo na jiné podobné veřejné akci a bylo podrobeno pouze takovému nakládání, které bylo potřebné pro jeho zachování nebo které spočívalo v dělení zásilky.

3. Jestliže se zboží po uskladnění v režimu uskladňování v celním skladu zasílá dále z některé země ESVO, smí se režim T2 použit pouze za následujících předpokladů:

- Doba uskladnění nepřekročila pět let; u zboží kapitol 1 až 24 nomenklatury pro zařazování zboží do celních sazebníků (Mezinárodní úmluva o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží ze dne 14. června 1983) je však omezena na šest měsíců.
- Zboží bylo skladováno odděleně a bylo podrobeno pouze takovému nakládání, které je potřebné pro jeho zachování, nebo které spočívalo v dělení zásilky, aniž by se přitom nahradil obal.
- Nakládání se zbožím musí být prováděno pod celním dohledem.

4. Jakýkoli doklad T2 nebo doklad osvědčující status zboží Společenství vystavený příslušným celním úřadem země ESVO obsahuje odkaz na odpovídající doklad T2 nebo na doklad osvědčující status zboží Společenství, na základě kterého bylo zboží dopraveno do dotyčné země ESVO, a obsahuje veškeré zvláštní záznamy a poznámky, které jsou v těchto dokladech obsaženy.“

G. Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

1. Pokud není v odstavci 2 nebo v dodatcích stanoveno něco jiného, musí být na všechny režimy T1 nebo T2 poskytnuto zajištění, které platí pro všechny státy, kterých se tato přeprava týká.

2. Ustanoveními odstavce 1 není dotčeno právo:

- a) smluvních stran, aby mezi sebou dohodly, že se u režimů T1 nebo T2, které se týkají pouze jejich území, zřeknou poskytování zajištění;
- b) aby v režimu T1 nebo T2 nepožadovala žádné zajištění pro přepravní trasu mezi celním úřadem odeslání a prvním tranzitním celním úřadem.

3. Pro účely paušální jistoty, jak je stanovena v dodatcích I a II této úmluvy, znamená “ECU” souhrn následujících částek:

0,6242	německé marky,
0,08784	libry šterlinků,
1,332	francouzského franku,

151,8	italské liry,
0,2198	holandského guldenu,
3,301	belgického franku,
0,130	lucemburského franku,
0,1976	dánské koruny,
0,008552	irské libry,
1,440	řecké drachmy,
6,885	španělského peseta,
1,393	portugalského escuda.

Hodnota ECU v dotyčné měně se rovná součtu ekvivalentů částek měn uvedených v prvním pododstavci v dotyčné měně.“

H. Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

1. Totožnost zboží se zásadně zabezpečuje pomocí celní závěry.
2. Používají se následující celní závěry:
 - a) prostorová závěra, když byl dopravní prostředek schválen již na základě jiných celních předpisů, nebo když celní úřad odeslání uznal, že je způsobilý pro přiložení závěry;
 - b) v ostatních případech kusová závěra.
3. Za způsobilé k přiložení prostorové závěry mohou být uznány ty dopravní prostředky,
 - a) na které mohou být závěry snadno a účinně přiloženy;
 - b) které jsou konstruovány tak, aby z nich zboží nemohlo být vyjmuto, ani jiné zboží do nich vloženo bez zanechání viditelných stop násilného vniknutí nebo bez porušení závěry;
 - c) které nemají žádné utajené prostory, do kterých by se mohlo zboží ukrýt;
 - d) jejichž nákladové prostory jsou snadno přístupné kontrole příslušných úřadů.
4. Celní úřad odeslání může od závěry upustit, jestliže je s ohledem na jiná opatření k zjištění totožnosti zboží možné zjistit totožnost zboží z popisu uvedeného v celním prohlášení T1 nebo T2 nebo v přiložených dokladech..“

I. V německém znění v čl. 12 odst. 1 písmenech a) a b) se slovo „Grenzübergangsstelle“ nahrazuje slovem „Durchgangszollstelle“.

J. Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

1. Příslušné úřady dotyčných zemí si vzájemně poskytují všechny informace, které mají k dispozici a které jsou potřebné pro prověření řádného uplatňování úmluvy.

2. Pokud je to potřebné, informují se vzájemně příslušné úřady dotyčných zemí o všech zjištěních, písemnostech, zprávách, protokolech a informacích, které se vztahují na přepravu v režimu T1 nebo T2, jakož i o nesrovnalostech a protiprávním jednání v souvislosti s těmito režimy.

Pokud je to potřebné, informují se dále vzájemně o zjištěních v souvislosti se zbožím, které podléhá předpisům o administrativní pomoci a které se nacházelo v režimu uskladňování v celním skladu.

3. Jestliže vznikne podezření z nesprávného postupu nebo porušování předpisů v souvislosti se zbožím, které bylo dopraveno z jedné země do jiné země po uskladnění v celním skladu nebo po tranzitu přes některou jinou zemi, sdělí si příslušné úřady dotyčných zemí vzájemně na požádání informace o

a) podmínkách, za kterých bylo dotyčné zboží přepravováno:

- při doručení, na základě dokladů T1, T2 nebo dokladu osvědčujícím status zboží Společenství, do země, které je žádost určena, bez ohledu na způsob, jakým bylo odesláno, nebo
- při odeslání, na základě dokladů T1, T2 nebo dokladu osvědčujícím status zboží Společenství, ze země, které je žádost určena, bez ohledu na způsob, jakým bylo doručeno:

b) podmínkách jakéhokoli uskladnění uvedeného zboží při doručení do země, které je žádost určena, na základě dokladu T2 nebo dokladu osvědčujícím status zboží Společenství nebo při odeslání z dotyčné země na základě dokladu T2 nebo dokladu osvědčujícím status zboží Společenství.

4. V žádosti podle odstavců 1 až 3 se musí uvést, na který případ nebo které případy se žádost vztahuje.

5. Jestliže žádá příslušný úřad určité země o úřední pomoc, kterou by sám nemohl poskytnout, kdyby byl o ni požádán, poukáže na tuto okolnost ve své žádosti. Je na uvážení příslušného dožádaného úřadu, zda takové žádosti vyhoví.

6. Informace získané podle odstavců 1 až 3 se smějí použít pouze pro účely této úmluvy a požívají ochrany, kterou informacím tohoto druhu

zaručují vnitrostátní právní předpisy té země, která je obdržela. Tyto informace smějí být použity k jiným účelům pouze s písemným souhlasem příslušného úřadu, který je poskytl, a s výhradou omezení stanovených tímto úřadem.“